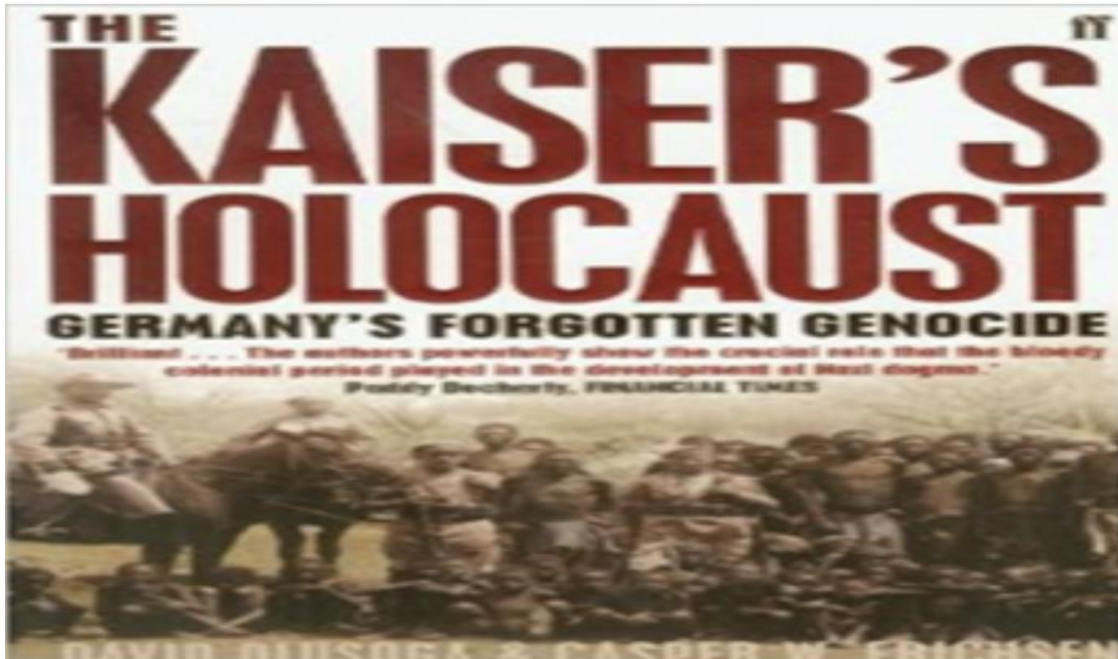

Γερμανία και Τουρκία, φίλες και σύμμαχοι στις Γενοκτονίες. Η περίπτωση των Χερέρο και Νάμα.

Γράφει ο Ιωάννης Αθαν. Μπαλτζώης*.

Η αναγνώριση της γενοκτονίας των Αρμενίων από τις ΗΠΑ, με την ιστορική στιγμή, όπου ο πρόεδρος Μπάιντεν εκστομίζει την φράση περί γενοκτονίας, καθορίζει οριστικά και αμετάκλητα πλέον το φοβερό έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, που διαπράχθηκε από τους Τούρκους (Οθωμανούς τότε) εναντίον ενός λαού, των Αρμενίων, είναι ιστορικό γεγονός. Τα επακόλουθα αυτής της σημαντικής αναγνώρισης θα είναι καθοριστικά για το μέλλον της Τουρκίας. Επιτέλους η ιστορική δικαιοσύνη έστω και αργά αποδίδει σε ένα λαό, καθ' έξιν γενοκτόνο άλλων λαών, όπως Έλληνες Πόντιοι, Ασσύριοι κλπ., τον τουρκικό αυτό που ιστορικά δικαούται. Το στίγμα της γενοκτονίας λαών, που θα παραμείνει σαν ρετινιά στις λέξεις Τούρκος και Τουρκία και έτσι η ανθρωπότητα θα τους θεωρεί διαχρονικά. Και παρά τις αντιδράσεις των Τούρκων, που μιλούν για δήθεν ιστορική πλάνη και μη αποδεδειγμένη επιστημονικά τεκμηρίωση, αγνοώντας ακόμη και σήμερα προκλητικά την ιστορική τους ευθύνη, μη αναγνωρίζοντας τις εκατόμβες νεκρών Αρμενίων, που πέθαναν με οργανωμένο και φρικιαστικό τρόπο, οι ευθύνες των έρχονται με την μορφή των Ερινυών να τους σημαδέψει και να τους κατατάξει στην

τρομερή παγκόσμια λίστα των λαών με εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Και στην λίστα των λαών που ευθύνονται για γενοκτονίες και εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, συμπεριλαμβάνονται και η διαχρονική φίλη της Τουρκίας, η Γερμανία που εκτός της ευθύνης δύο παγκοσμίων πολέμων, έχει διδάξει και μεθοδολογία γενοκτονιών, που εφάρμοσαν και η πλέον φιλική της χώρα, η Τουρκία. Στο παρόν δεν θα αναφερθούμε στο Ολοκαύτωμα των Εβραίων, κατά τον Β'Π.Π., ούτε στην γενοκτονία των Αρμενίων, που είναι γνωστά σε όλους, αλλά σε ένα άλλο έγκλημα, μια άλλη γενοκτονία, που είναι ελάχιστα γνωστή και είναι η πρώτη γενοκτονία του 20ου αιώνα, από τους Γερμανούς, των φυλών Χερέρο και Νάμα (ή Ναμάκα), που την μεθοδολογία ακολούθησαν και Τούρκοι.

Η Γερμανική Νοτιοδυτική Αφρική.

Η German South-West Africa, ήταν η αποικία της Γερμανικής Αυτοκρατορίας στην Αφρική από το 1884 μέχρι το 1915. Με έκταση 835.100 km², ήταν μιάμιση φορά το μέγεθος της ηπειρωτικής Γερμανικής Αυτοκρατορίας. Το 1915, κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, Βρετανικές και νοτιοαφρικανικές δυνάμεις εισέβαλαν στην Γερμανική Νοτιοδυτική Αφρική και την κατέλαβαν. Μετά τον πόλεμο η περιοχή διοικείται από την Ένωση της Νοτίου Αφρικής (μέρος της Βρετανικής αυτοκρατορίας) και ονομάσθηκε Νότιο-Δυτική Αφρική, κατόπιν εντολής της Κοινωνίας των Εθνών. Έγινε ανεξάρτητο κράτος το 1990 και ονομάσθηκε έκτοτε Ναμίμπια. Οι Χερέρο και οι Νάμα ήταν λαός βασικά κτηνοτρόφων και οι Γερμανοί αποικιοκράτες προσπάθησαν να τους «εκσυγχρονίσουν» μετατρέποντάς τους σε γεωργούς και εργάτες γης και των επιχειρήσεών τους. Το βασικότερο όμως θέμα, που οδήγησε τις φυλές σε εξέγερση κατά των Γερμανών αποικιοκρατών τους ήταν το ιδιοκτησιακό καθεστώς και ο τρόπος που οι Γερμανοί το αντιμετώπιζαν. Οι Χερέρο είχαν παραχωρήσει περισσότερο από το ¼ εκ των 130.000 τετρ. Χιλ. γης που τους ανήκε, για την ολοκλήρωση της σιδηροδρομικής γραμμής Otavi, για την «ανάπτυξη» της περιοχής, αλλά στην πραγματικότητα θα πυροδοτούσε την εισβολή πολλών νέων αποικιοκρατών, που θα εκμεταλλευόταν την γη και τον πλούτο της περιοχής και των γηγενών φυλών. Μάλιστα οι Γερμανοί σχεδίαζαν, με σκοπό πάντα την «ανάπτυξη», όπως αναφέρει και ο γερμανός ιστορικός Horst Drechsler, την μετεγκατάσταση των Χερέρο σε ειδικούς κα-

ταυλισμούς (native reservations), παίρνοντάς την γή δωρεάν, χρησιμοποιώντας τους Χερέρο και τους Νάμα, ως εργάτες στην ίδια τους την γη, θεωρώντας ότι η γη ανήκει στους Γερμανούς αποικιοκράτες. Εξάλλου πολλοί Χερέρο χρησιμοποιούνταν ήδη σαν εργάτες –σκλάβοι στις επιχειρήσεις των Γερμανών. Μάλιστα ο Horst Drechsler καταδεικνύει με σαφήνεια το χάσμα των δικαιωμάτων μεταξύ Ευρωπαίου και Αφρικανού ως εξής: Η Γερμανική διοίκηση, σε θέματα δικαίου και λοιπών νομικών θεμάτων είχε την άποψη ότι η κατάθεση επτά (7) Αφρικανών ισοδυναμεί με την κατάθεση ενός λευκού!!! Άρα κάθε Αφρικανός θα μπορούσε να χάσει την περιουσία του, αν 1ή περισσότεροι λευκοί ισχυριστούν ότι τους ανήκει. Το δικαστήριο θα την κατοχύρωνε στους λευκούς.

Η Εξέγερση.

Στις 12 Ιανουαρίου 1904 οι Χερέρο με αρχηγό τον Σάμουελ Μεχαρέρο επαναστάτησαν και επιτέθηκαν κατά των Γερμανών, σκοτώνοντας 123-150. Τότε τον Μάιο του ιδίου έτους κατέφθασε ο Γερμανός στρατηγός Λόθαρ φον Τρόθα με 14.000 στρατιώτες και διεξήγαγε επιχειρήσεις κατά των Χερέρο, όπου τελικά τον Αύγουστο του 1904 στην μάχη του Γουότερμπεργκ νίκησε τους Χερέρο και αφού προέβη σε σφαγές, ώθησε με την απειλή του σφαγιασμού την μάζα του λαού των Χερέρο προς την έρημο Ομεχέκε, όπου οι περισσότεροι εξ αυτών πέθαναν από πείνα και κυρίως από την δίψα. Αναφέρεται μάλιστα ότι στην δραματική αυτή πορεία των Χερέρο προς τον θάνατο, οι Γερμανοί είχαν δηλητηριάσει τα λιγοστά πηγάδια της ερήμου, η να τα καταστρέψουν πλήρως, ώστε ο θάνατος, η καλύτερα ο μεθοδευμένος θάνατος, δηλαδή η γενοκτονία ενός λαού να είναι σίγουρη. Τον Οκτώβριο του 1904 η φυλή των Νάμα επαναστάτησε κατά των Γερμανών, για να έχει ακριβώς την ίδια τύχη και κατά τον ίδιο τρόπο με τους Χερέρο.

Μάλιστα την εντολή για την γενοκτονία έδωσε ο ίδιος ο στρατηγός Τρόθα αναφέροντας στο «διάταγμά» του: « Το έθνος των Χερέρο θα πρέπει να εγκαταλείψει αμέσως την χώρα, διότι δεν είναι πλέον γερμανοί υπήκοοι. Όποιος δεν υπακούσει και ευρεθεί εντός της χώρας, με ή χωρίς όπλο ή ζώο θα εκτελείται αμέσως. Δεν θα λυπηθώ κανέναν. . Δίδω τις εντολές μου να οδηγηθούν εκτός αμέσως....». Οι εντολές του στρατηγού Τρόθα ήταν οι

Χερέρο άντρες να εκτελούνται επιτόπου, οι δε γυναίκες και τα παιδιά να οδηγούνται στην έρημο για να πεθάνουν μαρτυρικά!!!

Η Εξολόθρευση.

Σύμφωνα με διάφορες μαρτυρίες αφανίστηκε περίπου το 80% περίπου των δύο λαών. Κατά διάφορες μαρτυρίες, καθόσον δεν είναι δυνατόν ο ακριβής υπολογισμός πέθαναν με διάφορους τρόπους περί τους 65.000 έως 100.000 Χερέρο και περί τους 10.000 Νάμα. Όσοι επέζησαν τελικά, περίπου 15.000 Χερέρο, κυρίως γυναίκες και παιδιά και ελάχιστοι άνδρες, συγκεντρώθηκαν και οδηγήθηκαν από τους Γερμανούς αποικιοκράτες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, όπως το Shark Island Concentration Camp, όπου υποχρεώθηκαν σε βάνουση καταναγκαστική εργασία, στα κτήματα και επιχειρήσεις των Γερμανών, δίδοντάς τους μόνο ρύζι και τίποτα άλλο. Φυσικά πολλοί απεβίωσαν από τις κακουχίες, αρρώστιες, την έλλειψη βιταμινών και την βάνουση εργασία. Οι Βρετανοί το 1918 ανακοίνωσαν σε έκθεσή των όλα τα σχετικά με την κατάσταση των στρατοπέδων συγκέντρωσης των Γερμανών, όπου χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι απεβίωσαν από τις συνθήκες διαβίωσης το 45% -74% των συγκεντρωθέντων Χερέρο και Νάμα, κυρίως το τονίζουμε γυναίκες και ανήλικα παιδιά!!! .

Ακόμη για τους Γερμανούς «επιστήμονες», οι φυλές αυτές ήταν λαμπρό και ασφαλές πεδίο ανθρωπολογικών και λοιπών επιστημονικών ερευνών. Ο Γερμανός ανθρωπολόγος Eugen Fischer, πήγε στα στρατόπεδα συγκέντρωσης για να διεξαγάγει ανθρωπολογικές μελέτες και φυλετικά πειράματα . Πήρε δείγματα από παιδιά (ζωντανά και νεκρά) Χερέρο και από παιδιά μιγάδες, δηλαδή από παιδιά με πατέρα Γερμανό και μητέρα Χερέρο. Ο δε ζωολόγος Leopard Schultze εξέφρασε τον ενθουσιασμό του, που μπορούσε να παίρνει όργανα από «φρέσκα πτώματα» και ότι οι κρατούμενοι πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτό. Δηλαδή να εξοντώνουν έναν κρατούμενο για να του παίρνουν τα όργανα!!!!!!! Τελειώνοντας δε με την περιγραφή της φρίκης να αναφέρω ότι 300 κρανία από τους κρατούμενους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στάλθηκαν στην Γερμανία για περαιτέρω έρευνες και για να αποδείξουν άλλοι «εξέχοντες» γερμανοί επιστήμονες την «ανωτερότητα της (γερμανικής) λευκής φυλής και την κατωτερότητα της μαύρης φυλής των

Χερέρο»!!! Και φαίνεται ότι κατέληξαν στο συμπέρασμα: «Η γερμανική φυλή είναι σαφώς ανώτερη της μαύρης των Χερέρο».

Επίμετρον.

Το 1985 η έκθεση Γουαιτάκερ (Whitaker Report) των Ηνωμένων Εθνών κατέταξε την «σφαγή αυτή ως μια προσπάθεια εξόντωσης των λαών Χερέρο και Νάμα της Νοτιοδυτικής Αφρικής και επομένως την πρώτη γενοκτονία του 20ου αιώνα»!!! Το δε 1998 ο Γερμανός πρόεδρος Roman Herzog επισκέφθηκε την Ναμίμπια και συνάντησε τους αρχηγούς των Χερέρο. Ο αρχηγός Munjuku Nguvauna απαίτησε μια δημόσια απολογία και αποζημίωση. Ο γερμανός πρόεδρος εξέφρασε μόνο την λύπη του. Φυσικά ούτε λόγος για αποζημιώσεις. Η Γερμανία το 2004 ζήτησε επισήμως συγνώμη για τις θηριωδίες που έλαβαν χώρα στη Ναμίμπια, ωστόσο αρνείται να καταβάλει αποζημιώσεις στους συγγενείς των θυμάτων.

Τέλος τον Οκτώβριο του 2011 φυλετικοί ηγέτες από τη Ναμίμπια μετέβησαν στο Βερολίνο προκειμένου να παραλάβουν τα κρανία 20 συμπατριωτών τους (16 άνδρες και 4 γυναίκες), απομεινάρια της αποικιακής ηγεμονίας του Β' Ράιχ. Έτσι απεδείχθη και ιστορικά ότι η πρώτη γενοκτονία λαού στον 20ο αιώνα έγινε από το Γερμανικό Β' Ράιχ με φριχτό τρόπο και επαναλήφθηκε με ακόμη πιο φριχτό τρόπο από το Γ' Ράιχ. Πολλοί ιστορικοί συνδέουν τις δύο χώρες Γερμανία και Τουρκία και με αυτό τον δεσμό φρίκης και εγκλήματος και έτσι εξηγείται, εκτός των αμοιβαίων συμφερόντων, η αμοιβαία έλξη, αγάπη και διαχρονική φιλία, συνεργασία και ιδιαίτερη σχέση των δύο κρατών. Μια σχέση ιδιαίτερη και στενή που ξεκίνησε στα τέλη του 19ου αιώνα (1888) με την έναρξη της κατασκευής του σιδηροδρόμου της Βαγδάτης (αρχικά Κωνσταντινούπολη- Βαγδάτη). Ένας σιδηρόδρομος που θα συνέδεε το Βερολίνο με τον Περσικό Κόλπο και θα παρείχε στην Γερμανία μια αποδοτική σύνδεση και έναν πρόσφορο τρόπο μεταφοράς και επικοινωνίας με τις αποικίες της στην Αφρική, δηλαδή με τη Γερμανική Ανατολική Αφρική (Τανζανία) και Γερμανική νοτιοδυτική Αφρική (Ναμίμπια). Μια ιδιαίτερη σχέση, που εκτός των οικονομικών συμφερόντων, συνέδεσε τις δύο χώρες με άρρηκτους δεσμούς φιλίας, συνεργασίας, που παραμένουν αναλλοίωτοι για πάνω από δύο αιώνες, καθόσον ομοιάζουν και σε επίδειξη σκληρότητας, σε βαθμό βαρβαρότητας. Και όχι μόνο αυτό. Διαπιστώνεται, ότι η μία χώρα επηρέαζε

την άλλη και ακολουθούσαν και τις ίδιες μεθοδεύσεις σε πρακτικές, γενοκτόνες και εγκληματικές, παίρνοντας παραδείγματα η μία από την άλλη. Έτσι την πρώτη γενοκτονία του 20ου αιώνα από τους Γερμανούς, ακολούθησε η γενοκτονία των Αρμενίων από τους Οθωμανούς τούρκους το 1915, με παρόμοιες μεθόδους (πορεία στην έρημο, βασανισμοί, εκτελέσεις κλπ). Οι Τούρκοι συνέχισαν την δεκαετία του 1910 και 20 με τις γενοκτονίες Ελλήνων Ποντίων και Ασσυρίων, που επιτέλους θα πρέπει να επιδιώξουμε να αναγνωριστούν διεθνώς. Στην συνέχεια πήραν την σκυτάλη οι «φίλοι» Γερμανοί Ναζί, με το φοβερό ολοκαύτωμα των Εβραίων, κατά την διάρκεια του Β' Π.Π. που έχει αναγνωριστεί πλέον από όλη την ανθρωπότητα. Στην συνέχεια οι Τούρκοι εφάρμοσαν νέες μεθόδους εκδίωξης κατά των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης με τα προγράμματα του 1955 και τις τελευταίες δεκαετίες κατά των Κούρδων. Να λοιπόν που εξηγείται η ιδιαίτερη σχέση Γερμανών και Τούρκων διαχρονικά, όχι μόνο γεωπολιτικά, ή οικονομικά, αλλά και σε σχέση με την νοοτροπία των δύο λαών, που αποδεδειγμένα και μόνο αυτοί έχουν διαπράξει γενοκτονίες κατά άλλων λαών τον 20ο αιώνα, που ισχύει στο Διεθνές Δίκαιο ο όρος γενοκτονία. Τέλος, ας αναλογιστούν οι Τούρκοι τις συνέπειες της αναφοράς του προέδρου των ΗΠΑ περί γενοκτονίας των Αρμενίων, καθώς και της σκόπιμης αναφοράς του πραγματικού ονόματος της Πόλης, ως Κωνσταντινούπολης, που έχει την ιδιαίτερη σημασία του και σαφώς κρύβει μελλοντικές εξελίξεις. Μήπως ήλθε η ώρα για την ιστορική Νέμεσις της Τουρκίας;

*Ο Ιωάννης Αθ. Μπαλτζώης είναι Αντγος (ε.α.), Μεταπτυχιακό (Μ.Sc.) του ΕΚΠΑ και πρόεδρος του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών (ΕΛΙΣΜΕ).

Πηγή : <https://www.militaire.gr/>